

ریزازدیادی گل محمدی (*Rosa danmascena*)

علی محمد قربانی، رضا زاده پاریزی

رسانجان - مؤسسه تحقیقات پسته کشور

طی این بررسی شاخه هایی با طول ۱۰-۱۵ سانتیمتر را از گیاه مادری گل محمدی جدا نموده و در آزمایشگاه کشت بافت به تک جوانه های جانبی و انتهائی تقسیم گردید سپس جوانه های مورد نظر را در ماده ضد عفونی کننده استریل نموده و بعد از شستشو با آب استریل در مرحله شاخه زایی روی محیط کشت DKW کشت شدند. آزمایشات مرحله شاخه زایی نشان داد بیشترین شاخه زایی در تیمار هورمونی ۴ میلی گرم در لیتر BA باضافه ۰/۰۱ میلی گرم IBA می باشد. ولی با توجه به کاهش اندازه برگ و طول شاخه های این تیمار، مناسبترین شاخه زایی در تیمار ۲ میلی گرمی در لیتر IBA تعیین گردید. بررسی های مرحله ریشه زایی نیز مشخص نمود که بهترین تیمار ریشه زایی با غلظت هورمونی ۲ میلی گرم در لیتر IBA باضافه ۰/۰۱ میلی گرم در لیتر NAA روی محیط کشت $\frac{DKW}{2}$ حاصل می گردد. گیاهچه های درون شیشه ای حاصل از این آزمایش بعد از طی مرحله سازگاری به راحتی به خاک منتقل و در شرایط باعچه مستقر شدند.